

DOMINGO 2 DO ADVENTO Ciclo B

PRIMEIRA Is 40, 1-5. 9-11

Preparade o camiño do Señor

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NA PROFECÍA DE ISAÍAS

Consolade, consolade o meu pobo: -dio o voso Deus.
Faládelle ao corazón de Xerusalén; si, dicídelle ben alto
que a súa milicia está cumprida, que a pena pola súa culpa está aceptada.
Si, xa recibiu da man do Señor o dobre por todos os seus pecados.
Unha voz clama:
"No deserto preparádelle o camiño ao Señor.
Endereitádelle na estepa a calzada ao noso Deus.
Que todo val sexa levantado, que todo monte e outeiro sexa rebaixado;
que a terra fragosa se volva unha chaira; e as ladeiras, un val achanzado.
Pois vaise revelar a gloria do Señor, e toda carne verá o Único.
Falou a boca do Señor".
Sube a un monte alto, mensaxeira de Sión,
levanta con forza a túa voz, mensaxeira de Xerusalén,
levántaa, non teñas medo.
Dilles ás cidades de Xudá: "Velaí o noso Deus".
Velaí o meu Señor Iavé que chega con poder; si, o seu brazo domina.
Velaí a súa paga con el,
o seu xornal diante del.
Igual ca un pastor, pastorea o seu rabaño, recólleo co seu brazo,
leva aos añaños no seo e protexe os que aínda maman.

SAL. RESP. Sal 84, 9ab-10. 11-12. 13-14

R/ (8): *Móstranos, Señor, a túa misericordia, e dános a túa salvación*

Escoitarei o que di o noso Deus:
certamente o Señor fala de paz
A salvación está xa preto dos que o temen,
a súa gloria habitará na nosa terra.

O amor e a fidelidade atoparanse,
abrazaranse a xustiza e maila paz.
Na terra xermolará a fidelidade,
a xustiza ollará desde o ceo.

O mesmo Señor dará os bens,
a nosa terra dará os froitos.
A xustiza irá diante del,
guiará os seus pés no camiño.

SEGUNDA 2 Pedr 3, 8-14
Esperamos uns ceos novos e unha terra nova

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NA SEGUNDA CARTA DE SAN PEDRO APÓSTOLO

Meus amigos, que non vos esqueza unha cousa: que para o Señor un día élle coma mil anos; e mil anos sonlle coma un día. Non está retrasando Deus o cumprimento do que prometeu, aínda que algúns o crean así: o que pasa é que ten paciencia convosco, porque non quere que ninguén pereza senón que a todos lles dea tempo a se converteren. Máis ben o día do Señor virá coma un ladrón: daquela os ceos desaparecerán con estrondo; os elementos disolveranse abrasados de calor; e a terra e todas as obras que hai nela nin se atoparán.

Xa que todo isto se ha disolver desta maneira, ¡con que santo xeito e prácticas de piedade tedes que vivir mentres esperades e suspirades pola chegada do día de Deus! Porque é neste día cando os ceos incendiados se han disolver e os elementos abrasados de calor se han derreter. Pero nós, conforme á súa promesa, esperamos un ceo novo e unha terra nova, onde exista a xustiza.

Por iso, meus amigos, mentres agardades isto, collede a peito que El vos atope en paz, sen tacha nin defecto.

ALELUIA Coma no núm. 4

DOMINGO 2 DO ADVENTO Ciclo B

EVANXEO Mc 1, 1-8
Endereitade os carreiros do Señor

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MARCOS

Comezo do Evanxeo de Xesús Cristo, Fillo de Deus.

Como está escrito no profeta Isaías:

Mira: mándoche por diante un mensaxeiro,
para que prepare o teu camiño.

Unha voz clama no deserto:
preparade o camiño do Señor,
endereitade os seus vieiros.

Presentouse Xoán no deserto bautizando: pregoando un bautismo de conversión, para lograr o perdón dos pecados. E ía onda el xente de toda a provincia de Xudea e de Xerusalén; confesaban os seus pecados e el bautizábaos no río Xordán.

Xoán ía vestido con pelos de camelo e cun cinguidor de coiro arredor do van, e mantíñase de saltóns e mel bravo. E proclamaba:

- Detrás miña está a chegar o que é máis forte ca min, ante quen non son digno de prostrarme para lle desatar as correas do seu calzado. Eu bautizo con auga, pero el havos bautizar con Espírito Santo.